

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Domnoli, Episcopi Cenomanensis. ex ea quæ est Hadumi Præsulis iussu, à quodam Domnoli familiari amico conscripta. Claruit temporibus Clotarij Regis Francorum filij Clodouei, & eius filij ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

in sancto uiuit & regnat in secula sempiterna Amen.

VITA S. DOMNOLI EPISCOPI CENOMANENSIS. ex ea qua est Hadumi Praesulis iussu, à quodam Domnoli familiari amico conscripta. Claruit temporibus Clotarij Regis Francorum filij Clodouei, & eius filij Chereberti, ac successoris eius Chilperici, circa annum Domini 571. Excessit uero è uiuis anno Christi 584. qui fuit Childeberti regis, 6.

C. Baron, Annal to 9. & in not. Matt. Rom.

Beatissimus Domnolus, ex generosis procreatus parentibus, à primis annis insigni morum probitate vitæque integritate cunctis præluxit: & ad Cenomanicam urbem, in multorum salutem diuinitus transmissus fuit. Cum alibi ad Episcopalem dignitatem, non sine magno honore euectus fuisset, relicta patria, peregrinatusq; & cunctis, quas possidebat rebus, Romam orationis ergo profectus est: ubi cum ad sacra Apostolorum limina, animi sui deuotioni fecisset locus, post longa itineris emensa spatia, Domno gubernante, ad Cenomanos appulit, quos propter obitum sui Pontificis, magno offendit animi morore affectos. Iampridem enim beatus Innocens ad Dominum migrarat: & laboris sui premia consecutus, maximum sui desiderium inuenerat.

16. Maij.

It Romam orationis causa.

Cumque Clerus & populus vniersus alium loco & honore dignum exquireret, viso Domnolo, protinus vnanimi consensu, omnes id honoris in eum contulerunt: & inuicem ac reluctanter planè, eum dignitatis gradum ascendere cõpulerunt. Compulsus itaque cathedram subijt: illud

S. Domnolus fit Cenomanorum Antistes.

illudque nobilitatis insigne perpetuo gestavit, quo Christo die ac nocte, alacri & iucundo animo gratam exhibebat seruitutem. Neque tamen vel à generis nobilitate vel ab operum sanctitate, gloriolæ & laudis fumos captabat: sed præclara de se præbens virtutum exempla, intra se suos thesauros deponebat, totusque caelestis disciplinae addictus, omnem mundi pompam egregie calcabat. Erat magna charitate ac benevolentia

S. Domnolus Germano familiae.

Germano sanctissimo Parisiorum Antistiti coniunctus, quem in omnibus pietatis operibus consultorem habebat fidelissimum, optimumque prorsus ut mutuis adhortationibus infirmari subiectis sibi populis haud vulgariter prodesse.

Construit monasterium.

Cumque pietatis & religionis esset cultor eximius; monasterium in suburbio civitatis suæ extruxit, cum ut eius urbis esset munimentum, tum ut posset Domino animas lucrifacere. In ea item cellula, in qua S. Iulianus, primus Cenomani Episcopus, corpore requiescit, iuxta monasterium Victorij, monasticum institutum, quod iam prædictum illic florere cœperat, mirifice augmentavit, ad eum ut quinquaginta ferè patribus fratribusque, cuncta necessaria, tam ad illorum, quam peregrinorum, & aduentantium victum, magnifice suppeltarit. Aliud quoque monasterium, & xenodochium, ultra Sartam flumen ædificavit, suæque ecclesie rebus ita dotavit, ut pauperes & peregrini, egeni etiam omnes reciperet, qui intra urbem, propter iugem eius custodiam admitti non possent.

Exercitia S. viri.

Quanta autem severitate in castigando proprio corpusculo usus fuerit, quam se perpetuis vigilijs confecerit, quam in præstandis elemosynis liberalis & profusus fuerit, nullis sine verbis explicari potest; quandoquidem eiusmodi pietatis

opera, nè quo inanis gloriæ fumo inficerentur. Etiam potius quàm palàm exercebat. Nullum enim tempus, quantumvis exiguum præterlatum sinebat, quo non vel proximorū saluti confuleret, vel aliquid ad suos profectus adijceret. Quod si quis eius facta diligētius scrutari voluerit, magnarum virtutē miracula inueniet, è quibus nos vel pauca promemus.

Quodam die Dominico, cū peracto officio solenni ad mensam, ex more, pransurus accederet, allatamq; aquam minister in eius manus infunderet, & locis manibus, malleo asportaret. cœcus quidam, Seagrius nomine, aquā illam, quæ de manibus Pontificis defluerat, sibi dari petijt: ea suos oculos abluturus. Minister id paruipēdens, postulatam aquam ei tradit. Ea cœcus suos perfrōdēs oculos, mox in Christi nomine visum recepit. Ierulq; abscellit. Vir quidam genere nobilitis, & opibus prædiues, qui regi à consilijs erat, villā ecclesiæ, Tridentē nomine, cui vir Dei præerat, inuaserat: eamq; obstinato animo, per summam iniquitatem sibi vēdicabat. Vir autem sanctus cum crebrò illū admoneret, vt à suis maleficijs resipisceret, nihilq; tamen monēdo proficeret, tandem ad precandum Dominū se contulit, vt res pro expiandis peccatis olim à fidelibus ecclesiæ donatas, ipsi restitueret. Interim sacrilegum rerum Deo dicatarum occupator, diuina vindicte febre corripitur: neque tamen res malè usurpatis reddere voluit, vt eius poena fieret cumulatior. Cū autem ea febre dirè afflētaretur, lecto decumbēs, visus est sibi, nocte quadam videre matrem Domini (cui res ab ipso usurpata, vnaque beatis martyribus Geruasio & Protasio dicatae erant) serreo malleo ipsum in fronte percussit.

Miracula eius.

Cœcus visus recipit aqua qua vir Dei manus abluerat.

Punitur diuinitus vendicans sibi res ecclesiasticas.

percussentem. Mox igitur multo terrore correptus, vocato ad se Domnolo, res ipsi ablatas cum foenore restituit: & precibus S. Domnoli sanitatem quidem recuperavit; sed vulnus eius fronti malleo impressi quodam vixit vestigare servavit; non alia proculdubio de causa, quam ut suo exemplo à simili facinorè alios abderret.

Quodam Quadragesimæ tempore, cum sanctus in cellam Anisolz monasterij seclusididisset, ut liberius diuinis rebus in solitudine vacaret, Francus quidam regis familiaris, quandam eius ecclesie villam Bonilem nomine, in pago Stradiense sitam, ad se rapuit. Eam iniquitatem vir Dei molestè ferens, post Paschali solennitate, per se vindicare non ausus. Itaque præpotentis Dei auxilio fretus, animò intrepidus eò se contulit, ut res sui fidei creditas recuperaret. Francus autem, qui tunc forte eadem in villa amicis operam dabat, sollemnitate celebrabat epulas, ut primum de aduentu antistitis certior factus est, animò commotus, à tota villa iussit eum excludi prorsus, eisque quodammodo in Episcopus non recalcitrans, dedit locum iræ. Sed mox diuina ultio in sacrilegum extitit. Nocte enim illa, viro sancto in precibus persistente, sacrilegum febris inuadit, & mane altero infelicem ab illo extorsit. Eius tam repentino interitu ceteri, qui eodem scelere sese constrinxerant, metu correpti ecclesie ablatas restituerunt, & antistitem, ut pariter reueriti sunt.

*Horrenda
mors bona
ecclesiastica
vsurpantis.*

*Alla præclara eius
miseria.*

Puerulus quidam Rainarius nomine, orbatus, auriumque, & ligna, ac pedum officio miserè orbatus, crucis signo à viro sancto munitus

Macro inunctus oleo, totus reualuit. Quodam
 die in villa ecclesiæ, quam Baladonem vocant,
 sancto Episcopo pontificale exequenti ministrante
 Magnarius quidam oblatus est, qui die Do-
 minico magna temeritate audaciaque, ab opere
 non cessans, Deo vlciscente, luminibus orbat us
 fuerat. Vir sanctus, expresso Crucis signo, cæci-
 tatem depulit, visum reformauit, monuitque ho-
 mines, ne deinceps diem vni Deo consecratum
 violare præsumeret. Cùm aliquandò vir sanctus
 non longè à carcere quodam, in quo plurimi vn-
 ditenebantur iter haberet, & miserabiles dam-
 natorum voces & eiulatus audiret, misericordia
 motus, per ministrum custodi mandauit, vt vin-
 ctos illos absolutos pateretur abire. Illo autem
 reculante, vir sanctus cum lachrymis pro eorum
 redemptione Dominum rogauit; & ecce, die ter-
 tio, spontè apertus carcer, omnibus abeundi po-
 tuitatem fecit. Plurimos etiam dæmonio obses-
 sionem liberauit, dæmonesq; solo Crucis signo pro-
 fugauit. AEGros quoque & malè affectos, diuer-
 sisque languoribus laborantes, nullo negotio cu-
 ram adeo vt miraculorū assiduitate, fama eius
 legellateq; magna cum admiratione vagaretur.
 Perro tanta dicendi vis & facultas ei inerat, vt
 vix quisquam tam ferreo pectore viferetur, què
 eius conciones ad lachrymas non mouerent. To-
 tum in eam curam intentus erat, ne ad supernam
 ciuitatem solus ascenderet, sed socios eò-
 rum quàm plurimos adduceret. Nihil in eius a-
/>
 ctionibus cernebatur, quod ad Deum non per-
 tineret: nihil in sermonibus eius ociosum per-
 cipiebatur. Ad altare rarè sine lachrymis, ad mè-
 tam nunquam sine pauperibus conuiuis accessit.
 Multa animi deuotione opera benignitatis &

Carcerem
 suis precib.
 aperit.

Concionū
 eius effica-
 cia.

Summa per-
 fectio eius.

Aaa

mise-

**Obdormit
in Domino.**

**Miracula ad
tumulū eius.**

miseri cordiæ prosequatur, studebatque ad esse
desolatis, egentes alere, vestire nudos, & si re ipsa
non posset, prompta animi benevolentia, omni-
bus ferre opem. Porro peracto iam militie cer-
tamine, cum se ad alteram vitam à Domino vo-
cari intelligeret, præclara admodum pietatis
monita discipulis dedit, & antiqui hostis ini-
dias eis detexit, monuitque, ut bonis operibus in-
tenti, ad brauium gloriæ sempiternæ viriliter
spirarent: & sic demum Kalendis Decembris
corpore foeliciter migravit. Humatus est à dis-
cipulis, in Ecclesia beatorum martyrum Laurentij
& Vincentij quam ipse condiderat; in qua meritis
& precibus eius multi morbi gratum sani-
tatis obtinent. Nam tertio translationis eius die,
energumenus quidam in seipsum valde cro-
nalis, eò adductus, post triduum cum parentibus
sospes abscelsit, multisque annis sanus perma-
nens, Deo se deuotum exhibuit cultorem. Quar-
to dein die, cæci tres ad tumulum eius venien-
tes, redintegrata luce, incolumes inde abiit.
Nimis prolixi erimus, si audita visaque omnia li-
teris mandare velimus. Pauca quæ retulimus ad
faciendam fidelibus fidem, abundè sufficere cre-
stimus. Sedit autem in episcopatu annis lxxij.
mens. xj. dies xix. & interfuit secundæ Synodo
Turonensi, cui subscripsit: numeraturque in
Sedis Cenomanensis Antistes.

MARTYRIUM S. TORPETIS, PAV-

**C. Baro. ro. 1.
Annal. & in
not. Mart.
Rom.**

*li Apostoli familiaris. ex eo quod in præclara
quodam MS. Codice extat. P. Passus est vltimo Ne-
ronis anno.*

17. Maij.

SANCTUS Torpes, qui apud Neronem Impera-
torem dignitate auctoritateque valuit ple-
rumque